

Plan wynikowy z wymaganiami edukacyjnymi przedmiotu język polski dla klasy V szkoły podstawowej

Temat (rozumiany jako lekcja)	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Już popołudnie					
	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
Lepiej ostrzec choćby żartem. Lepiej w oczach poetki	<ul style="list-style-type: none"> – układa zdanie, przestrożę – liczy wersy i sylaby 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia tematykę miniaturek – określa cel utworu – zwraca uwagę na to, kogo i przed czym ostrzega autorka dzieła 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to są lepiej – tworzy zabawne rymowanki 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje budowę utworu – redaguje definicję gatunku poetyckiego 	<ul style="list-style-type: none"> – zna wyznaczniki gatunkowe „lepiej” – w twórczy sposób próbuje redagować miniaturki
Ostrzegamy na poważnie	<ul style="list-style-type: none"> – przygląda się znakom i mówi, co one oznaczają – próbuje pisać proste zakazy i ostrzeżenia 	<ul style="list-style-type: none"> – przygląda się rysunkom i wnioskuje, które z nich są ostrzeżeniami, a które zakazami – przekształca zdania, aby były przestrogami i zakazami – redaguje przykłady informacji, ostrzeżeń i zakazów 	<ul style="list-style-type: none"> – grupuje komunikaty na jednoznaczne i niejednoznaczne ostrzeżenia 	<ul style="list-style-type: none"> – mówi, dlaczego informacje w niektórych sytuacjach mogą stać się przestrogami 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi odegrać scenkę, w której wyraża ostrzeżenia i zakazy
Pewien uczeń z Andrychowa. W świecie absurdalnych opowiadań	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada treść przeczytanych utworów – próbuje doszukiwać się jakichś podobieństw między utworami – w słowniku terminów literackich wyszukuje 	<ul style="list-style-type: none"> – z rozsypanki wersów układa wiersz według określonego schematu – czyta ze zrozumieniem definicję limeryku 	<ul style="list-style-type: none"> – zwraca uwagę na typowy układ treści w utworze, wskazuje elementy, które się powtarzają – wskazuje cechy budowy limeryku 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia absurdalność treści miniaturek – zastanawia się nad celem opowiadań 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje, którego elementu konstrukcyjnego limeryku brakuje we wskazanym utworze

	hasło <i>lepiej</i>		– pracując w grupie, podejmuje próbę tworzenia limeryku		
Ortograficzna geografia	– odczytuje z map nazwy kontynentów, państw, województw, miast – poprawnie zapisuje nazwy kontynentów, państw, regionów, miast	– grupuje słowa w rodziny wyrazów – poprawnie zapisuje nazwy mieszkańców kontynentów, państw, regionów, miast	– rozpoznaje, które nazwy piszemy małą i wielką literą – tworzy przymiotniki od nazw kontynentów, państw, miast – uzupełnia reguły ortograficzne	– wnioskuje, w jaki sposób piszemy jednowyrazowe i dwuwyzrazowe nazwy województw	– biegle tworzy poprawne formy wyrazów z zakresu reguł ortograficznych poznanych na zajęciach
Zabawy w absurdałne wierszowanie	– dostrzega absurdałność przeczytanego utworu – próbuje przekształcić poznanał miniaturkę	– przypomina cechy limeryku – śledzi etapy powstawania oraz kompozycję absurdałnej historyjki – przeredagowuje poznanał miniaturkę	– wnioskuje, na czym polega absurdałność tekstów – próbuje napisać własny limeryk	– dokładnie omawia wyznaczniki gatunkowe limeryku	– w ciekawy sposób przekształca poznany utwór – tworzy miniaturkę zgodną z założeniami gatunku
Redagujemy opowiadanie z dialogiem	– porządkuje punkty planu zgodnie z wydarzeniami przedstawionymi w utworze – odpowiada na proste pytania, wymyślając potrzebne informacje do pisania opowiadania – pisze krótka tekst dotyczący zdarzenia w restauracji	– na podstawie limeryku redaguje opowiadanie – poprawnie zapisuje dialog w tekście	– dba o kompozycję pisanej opowieści – przypomina zasady umieszczania dialogu w tekstach	– barwnie opowiada, – stosuje bogate słownictwo	– opiera pracę na ciekawym koncepcie – precyzyjnie wydziela akapitami kolejne części pracy

Ja to lubię, mnie się to podoba. Co to są zaimki?	<ul style="list-style-type: none"> – ogląda ilustracje i odpowiada na pytania – stara się zadawać pytania do poznanej części mowy 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje zdania z zaimkami i rzeczownikami – wymienia wyrazy, które nazywają osoby – wskazuje nowo poznaną część mowy w zdaniach 	<ul style="list-style-type: none"> – zastępuje wyrazy odpowiednimi zaimkami – ocenia precyzyjność poleceń 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli zaimki na rzeczowne, przymiotne, przysłowne, liczebne 	<ul style="list-style-type: none"> – wprawnie posługuje się wiadomościami poznanyymi na zajęciach
Nie mój, nie twój. Pisownia <i>nie</i> z zaimkami i liczebnikami	<ul style="list-style-type: none"> – z rozsypanki literowej tworzy zaimki i liczebniki – układa zdania z podanymi wyrazami – próbuje poprawnie zapisać <i>nie</i> z podanymi częściami mowy 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie zapisuje <i>nie</i> z danymi częściami mowy – zapisuje zdania z wyjątkami od zasad poznanych na lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa liczebniki oraz zaimki 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia łączną i rozdzielną pisownię <i>nie</i> z wyrazami <i>swój</i> i <i>jeden</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina zasady pisowni <i>nie</i> z innymi częściami mowy
Skąd bursztyn? Z morza?	<ul style="list-style-type: none"> – omawia elementy świata przedstawionego w utworze – wymienia najważniejsze wydarzenia – dzieli wydarzenia na prawdopodobne i nieprawdopodobne 	<ul style="list-style-type: none"> – wymyśla opowieść o powstaniu bursztynu – porównuje ją z podaniem o Juracie – opracowuje streszczenie podania 	<ul style="list-style-type: none"> – określa typ narratora – dobiera odpowiednie słownictwo do streszczenia, aby można było umieścić je w przewodniku po muzeum 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wątki występujące w legendzie 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina najważniejsze cechy gatunkowe mitu
Na bursztynowym szlaku. Poznajemy nową część mowy – przyimek	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia prawdziwość podanych stwierdzeń – uzupełnia tekst przyimkami – wskazuje drogę na mapie z Akwilei do 	<ul style="list-style-type: none"> – przygląda się mapie i opisuje drogę kupców wyprawiających się po bursztyn – wskazuje przyimki w tekstach 	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera właściwy przyimek do kontekstu – do określonych przyimków dopasowuje rzeczowniki w odpowiednim 	<ul style="list-style-type: none"> – określa przypadek rzeczownika pojawiającego się przy danym przyimku 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wyrażenia przyimkowe w tekście

	Sankt Petersburga		przypadku		
Bursztyn – łzy sosny. Powstanie bursztynu oczami poety	– czyta ze zrozumieniem tekst poetycki – wskazuje fragmenty mówiące o sośnie i bursztynach	– przypomina fakty i mity na temat bursztynów poznane na poprzednich zajęciach – szuka odpowiednich fragmentów w tekście – uzasadnia, która wersja historii o powstaniu bursztynów podoba mu się	– analizuje wiersz i wnioskuje, co jest jego tematem	– wyszukuje cechy związane z podaniem lub baśnią	– wskazuje elementy wpływające na regularność i rytmiczność utworu
O marynarzach, którzy zapomnieli o <i>Purpurze</i> . Historia potężnego żaglowca	– opisuje okręt widniejący na zdjęciu, używając podanego słownictwa – omawia zachowanie załogi, które doprowadziło do tragedii	– wskazuje zdjęcie, które mogłoby przedstawiać opisany statek – uzasadnia wybór określonego wizerunku łodzi – wymyśla inne zakończenie historii	– przedstawia stan statku i zachowanie załogi w fazie chwały i rozpadu – zapamiętuje fragmenty przedstawiające okręt	– formułuje naukę wpływającą z utworu	– wyszukuje w tekście cechy gatunkowe legendy
Okręt i żaglowiec na morzach. Podmiot szeregowy w zdaniu pojedynczym	– uzupełnia podpisy pod ilustracjami – uzupełnia tekst wyrazami z ramki - orzeczeniami	– wskazuje podmioty i orzeczenia w zdaniach – układa zdania z podmiotami szeregowymi	– dopasowuje formę orzeczenia do podmiotu szeregowego	– przypomina, co to jest podmiot i orzeczenie	– samodzielnie wykonuje wykres zdania z podmiotem szeregowym
Burza ma morzu. Poetycki opis burzy	– dopasowuje zdjęcie do definicji burzy – liczy strofy i wersy utworu – wyszukuje fragmenty	– pisze kilka zdań na temat zjawiska – opracowuje mapę myśli <i>Burza na morzu</i> – przyporządkowuje	– redaguje własną definicję pojęcia <i>burza</i> – wskazuje środki poetyckie w tekście	– odczytuje wyrazy, które podkreślają dramatyzm żywiołu	– dokładnie analizuje i omawia budowę sonetu

	mówiące o żywiole	odpowiednie fragmenty tekstu do cegiełek schematu			
Malarze o sztormie	<ul style="list-style-type: none"> – ogląda obrazy przedstawione w podręczniku – mówi, co znajduje się na pierwszym planie malunku 	<ul style="list-style-type: none"> – dopasowuje obraz do tematyki wiersza – analizuje tytuły dzieł sztuki – mówi kilka zdań o obrazie 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wspólne elementy sonetu i malowidła – według podanego planu ustnie opisuje dzieło – analizuje dobór barw przez artystę 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina przedstawienie morskiej burzy w sonecie A. Mickiewicza – mówi o wrażeniach, które wywołuje obraz 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje, co na obrazach decyduje o dynamiczności przedstawienia burzy
Uciekajmy przed sztormem. Poznajemy podmiot domyślny	<ul style="list-style-type: none"> – stara się rozpoznać wykonawców czynności 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje podmioty w podanych zdaniach – układa wypowiedzenia z podmiotami domyślnymi – ogląda rysunki i mówi, dlaczego w niektórych sytuacjach nie wiadomo, kto jest wykonawcą czynności 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, co to jest podmiot – analizuje budowę zdania i mówi, który wyraz decyduje o formie podmiotu – wskazuje zdania, z których można usunąć zbędne zaimki 	<ul style="list-style-type: none"> – określa część mowy, którą wyrażony jest podmiot domyślny 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i rozpoznaje podmioty gramatyczne, szeregowy, domyślne
A co po burzy?	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje osoby, do których zwraca się podmiot liryczny – liczy liczbę wersów w strofie 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sytuację po przejściu burzy – wyszukuje rymy 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje fragment, który można potraktować jako apel – mówi, co chce osiągnąć podmiot liryczny – analizuje budowę wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – zastanawia się, kto mógłby być adresatem wiersza – zestawia utwór ze zwykłą wypowiedzią 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje utwór, aby oddać stan emocjonalny osoby mówiącej

Jakie to morza, jakie oceany? Pisownia nazw geograficznych	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje z mapy nazwy oceanów – wie, że nazwy geograficzne piszemy wielką literą – wyszukuje wyrazy w słowniczku ortograficznym 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie przepisuje z mapy nazwy geograficzne – wyszukuje podaną zasadę ortograficzną w słowniczku 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, w jaki sposób zapisuje się nazwy mórz, oceanów 	<ul style="list-style-type: none"> – biegle i poprawnie zapisuje oba człony nazw mórz, oceanów, jezior, kanałów 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, jakie inne nazwy pisze się wielką literą
Morska przygoda Asterixa	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem komiks – wyszukuje w słowniku hasło <i>abordaż</i> – odpowiada na proste pytania związane z treścią komiksu 	<ul style="list-style-type: none"> – udziela odpowiedzi na pytania dotyczące abordażu – uzupełnia mapę myśli związaną z treścią komiksu – pisze kilka zdań o abordażu – wskazuje elementy, z których zbudowany jest komiks 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia słowo <i>abordaż</i>, korzystając ze słownika języka polskiego – opracowuje rozbudowaną notatkę na temat znaczenia tego wyrazu – omawia kluczowe składniki komiksu 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, dlaczego bohaterowie wypowiadają określone słowa 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy zwiększające dynamikę przedstawionych wydarzeń
Opisujemy pirata	<ul style="list-style-type: none"> – przygląda się rysunkom i wymienia niektóre części garderoby, broń i inne atrybuty pirata – odpowiada na pytania pomocne przy opisywaniu karykatury 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia charakterystyczne elementy wyglądu pirata – opracowuje ustny opis przedstawionej postaci 	<ul style="list-style-type: none"> – zwraca uwagę na wyeksponowane cechy bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – tłumaczy, co to jest karykatura 	<ul style="list-style-type: none"> – barwnie opisuje karykaturę pirata
Alfabet marynarzy. Przydawka – określenie rzeczownika	<ul style="list-style-type: none"> – czyta alfabet semaforowy, pokazuje wymagany układ chorągiewek – dopisuje określenia 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera wyrazy, które wskazują cechy dobrej flagi sygnalizacyjnej – wskazuje przydawki wraz z wyrazami 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje chorągiewkę służącą do posługiwania się alfabetem semaforowym 	<ul style="list-style-type: none"> – biegle posługuje się wiadomościami poznanymi na zajęciach 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy tekst z wieloma przydawkami

	do podanych wyrazów	określanymi	– uzupełnia schemat własnymi przykładami rzeczowników i przydawek – poprawnie zadaje pytania do przydawek		
Pradawny morski stwór	– przygląda się ilustracjom przedstawiającym Skyllę – zauważa elementy powtarzające się w wizerunkach potwora	– wypowiada kilka zdań na temat wyglądu maskary – podczas czytania zwraca uwagę na opis potwora – wskazuje elementy świata przedstawionego w tekście	– opisuje Skyllę przedstawioną na ilustracjach – zestawia opis potwora w micie z wizerunkiem na fotografiach – szuka w słowniku wyjaśnienia frazeologizmu	– podaje cechy głównych bohaterów fragmentu – wskazuje skutki postępowania monstrum	– omawia motywację głównej postaci negatywnej
Czarny bohater w rodzinie	– mówi, jakie problemy mogą występować w rodzinach – czyta ze zrozumieniem tekst – odpowiada na proste pytania związane z fragmentem	– podczas czytania wyszukuje odpowiedzi na zadane wcześniej pytania – wyszukuje fragmenty mówiące o postaci – wyszukuje w słowniku języka polskiego hasło „charakter”	– mówi o konsekwencjach przyjęcia propozycji ciotki – przedstawia stosunek czytelnika do bohaterki – wciela się w rolę dziecka i ruchami ciała pokazuje stosunek do ciotki	– opisuje ciotkę Marylę – analizuje sposób mówienia narratora o postaci negatywnej	– opracowuje definicję czarnego charakteru
Kiedy rodzice wyjadą do pracy... Kim jest eurosierota?	– przygląda się diagramowi, potrafi odczytać, kto opiekuje się dzieckiem, gdy rodzic wyjeżdża za granicę	– odpowiada na pytania związane z wykresem kołowym – wyraża swoje zdanie na temat sytuacji dzieci rodziców	– ustala znaczenie słów: „eurosierota”, „euroemigrant”, „euroosamotnienie”	– wyciąga wnioski dotyczące eurosieroctwa	– formułuje bogate językowo wnioski dotyczące sytuacji eurosierot

	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przyczyny eurosieroctwa – odczytuje wpisy na internetowym czacie, próbuje wypowiedzieć się tam również 	<ul style="list-style-type: none"> wyjeżdżających za granicę – podaje wady i zalety eurosieroctwa – redaguje wpis na internetowy czat 			
A tata nie wraca... Czy zbójca z utworu Adama Mickiewicza jest typowym czarnym charakterem?	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykład dramatycznego przeżycia – mówi o wydarzeniach w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala kolejność wydarzeń w utworze – analizuje postępowanie zbójcy, ocenia je – wskazuje wyrazy, których nie zna – przygotowuje krótkie przedstawienie 	<ul style="list-style-type: none"> – podczas czytania zwraca uwagę, w jaki sposób rozgrywają się wydarzenia – omawia relacje między członkami rodziny kupca 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje, na czym polega dramatyzm zdarzeń w balladzie – wskazuje wyrazy, które wyszły z użycia 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje warstwę językową utworu – przypomina, co to są archaizmy – na podstawie kontekstu próbuje wytłumaczyć niezrozumiałe słowa
Informacja staje się pełniejsza. Poznajemy dopełnienie	<ul style="list-style-type: none"> – przypatruje się ilustracji i uzupełnia zdania – stara się wpisać wyrazy, które odpowiadają na określone pytania 	<ul style="list-style-type: none"> – stawia pytania do określeń czasownika – wypisuje wyrazy, które odpowiadają na wskazane pytania i mogą stać się dopełnieniami podanych czasowników 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje dopełnienia w zdaniach – dobiera poznaną część zdania do określonych czasowników 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera czasowniki, które wymagają dopełnienia 	<ul style="list-style-type: none"> – biegle posługuje się wiadomościami poznanymi na zajęciach
Kiedy dziecko słyszy <i>Idź się pobaw</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia sytuację domową postaci – formułuje pytania do bohaterki tekstu – mówi, w jaki sposób zachowują się rodzice Koraliny 	<ul style="list-style-type: none"> – zastanawia się, czy dziecko, które ma rodziców, może czuć się sierotą – wskazuje fragmenty mówiące o stosunku rodziców do ich dziecka 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia stosunki w rodzinie bohaterki – opracowuje listę konsekwencji, do których może doprowadzić zła sytuacja rodzinna 	<ul style="list-style-type: none"> – wciela się w rolę Koraliny i odpowiada na pytania – wnioskuje o przyczynach braku zainteresowania dorosłych problemami dzieci 	<ul style="list-style-type: none"> – rozmieszcza konsekwencje na kolejnych poziomach piramidy zagrożeń

A jednak je kochają	– czyta trzy znaczenia słowa <i>straszny</i>	– zwraca uwagę na wyrażane słowami uczucia do dziecka	– wypowiada się na temat podmiotu lirycznego – redaguje notatkę o tym, co osoba mówiąca przekazuje w monologu lirycznym	– analizuje wypowiedź matki	– czyta głośno wiersz, zwracając uwagę na treść oraz znaki interpunkcyjne
Może być skromnie, ale...	– czyta tekst prozatorski ze zrozumieniem – wymienia członków rodziny Fergususa	– interpretuje jeden fakt przez pryzmat optymisty i pesymisty – wypowiada się na temat rodziny bohatera – wnioskuje o przyczynach trudnej sytuacji rodzinnej postaci – ustala, jaki stosunek do świata miał Fergus i jego mama	– na podstawie odpowiednich fragmentów wyciąga wnioski dotyczące uczuć łączących matkę i dziecko – przedstawia sytuację postaci z dwóch punktów widzenia	– ocenia podejście do świata Fergususa i jego matki	– wnioskuje, jakie konsekwencje w widzeniu świata ma podejście do życia
Las – jakie to miejsce?	– mówi, co widzi, czuje, słyszy w lesie – odczytuje tekst poetycki na poziomie dosłownym	– odczytuje tekst na poziomie przenośnym – wymienia środki poetyckie, które zna	– ustala, na które zmysły oddziałuje opisany las, popiera zdanie cytatami – rozpoznaje środki poetyckie – czyta głośno wiersz, oddając nastrój podmiotu mówiącego	– omawia nastrój utworu – redaguje kolejną zwrotkę wiersza	– analizuje budowę utworu
Sami w lesie, czyli pracujemy z tekstem w grupach	– pracuje w grupie – mówi, o czym traktuje utwór – podkreśla elementy	– ustala temat wiersza – zbiera dane dotyczące osoby mówiącej	– objaśnia, w jaki sposób rozumie pytania – wypisuje środki artystycznego wyrazu	– snuje przypuszczenia odnośnie przyczyn powstania wiersza – stwierdza, które	– przedstawia wyniki pracy na forum klasy

	przyrody, na które zwrócił uwagę podmiot mówiący	– wyszukuje jej ślady w tekście – liczy zwrotki i wersy	– analizuje budowę utworu	informacje z pracy grupowej powinny zostać zaprezentowane reszcie uczniów	
Pod drzewem, w lesie. Okolicznik	– nazywa miejsca wskazane na obrazku – uzupełnia tekst dotyczący wycieczki do lasu – układa zdania z określonymi okolicznikami	– zadaje pytania do wskazanych okoliczników – do podanych czasowników dopisuje okoliczniki zgodne z pytaniami	– wyszukuje okoliczniki w zdaniach	– wskazuje okoliczniki i określa ich części mowy	– biegle postępuje się wiadomościami z zakresu określeń czasownika
Nadchodzi wieczór					
Obiecałeś, dotrzymaj słowa	– opowiada o obietnicy, której żałował – wymienia elementy świata przedstawionego w utworze	– zapisuje zasady, którymi należy się kierować przed złożeniem przyrzeczenia – wymienia wady i zalety chana	– wciela się w rolę bohaterów utworu – ocenia chana jako człowieka i władcę – wyjaśnia, w jaki sposób rozumie podany aforyzm	– analizuje postępowanie władcy – formułuje własne pouczenie wpływające z bajki – analizuje kompozycję mongolskiej bajki, biorąc pod uwagę miejsce umieszczenia morału	– przypomina wyznaczniki gatunkowe bajki

Opowiem Ci o częściach zdania	<ul style="list-style-type: none"> – w diagramie odszukuje nazwy części zdania – uzupełnia schematy głównymi częściami zdania – z pomocą nauczyciela wykonuje wykres wypowiedzenia 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje główne części zdania – wypisuje związki wyrazowe i wskazuje w nich wyraz określany i określający – uzupełnia brakujące wyrazy na wykresie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa poznane wcześniej części zdania – wykonuje wykresy podanych wypowiedzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina wiadomości o podmiocie i orzeczeniu 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina wiadomości o przydawce, dopełnieniu i okoliczniku
Kto ukrywa się pod maską. Zwierzęta w bajkach jako maski ludzkiego zachowania	<ul style="list-style-type: none"> – mówi, z czym kojarzą mu się zwierzęta widniejące na obrazkach – wymienia postacie występujące w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jakie cechy ukrywają podane maski zwierząt – przedstawia bohaterów bajki – wyszukuje morał – opowiada o zdarzeniu rzeczywistym, w którym wystąpiła osoba podobna do czapli 	<ul style="list-style-type: none"> – dopasowuje cechę charakteru do konkretnej postaci zwierzęcej – odpowiednimi fragmentami uzasadnia dobór przymiotów – objaśnia znaczenie pouczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady zwierząt, które mogą ukazywać określone cechy ludzkie – porównuje formę bajki mongolskiej z utworem de La Fontaine'a 	<ul style="list-style-type: none"> – tłumaczy, co o znaczy, że zwierze może być maską ludzkiego zachowania
Bajkowy świat już lepiej znamy. Odczytujemy bajki w grupach	<ul style="list-style-type: none"> – mówi, kim są najczęściej bohaterowie bajek – określa długość tego rodzaju utworów – odpowiada na proste pytania związane z treścią dzieł 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania związane z bajką jako gatunkiem literackim – dokładnie omawia treść poznanych utworów – opracowuje w grupie wnioski niezbędne do uzupełnienia tabeli 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje elementy żartobliwe w bajkach – uzupełnia poszczególne części mapy myśli – wyszukuje w słowniku terminów literackich hasło <i>bajka</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – zgodnie z podaną mapą myśli tworzy definicję bajki – podaje sytuacje życiowe, które można podsumować określonymi cytatami 	<ul style="list-style-type: none"> – biegle posługuje się informacjami z zakresu formy gatunkowej bajki

Poszukujemy ludzi jak z bajki. Zdania pojedyncze i złożone	– stara się napisać ogłoszenie zawierające niezbędne informacje	– redaguje poprawne ogłoszenie – wskazuje i liczy orzeczenia w zdaniach – wskazuje zdania pojedyncze i złożone – redaguje wypowiedzenia z jednym orzeczeniem i wieloma	– przypomina, co to jest orzeczenie – opracowuje w grupie jedno ogłoszenie do konkretnego działu w gazecie	– wskazuje niezbędne elementy ogłoszenia	– przypomina, co to jest zdanie – sprawnie posługuje się wiadomościami poznanymi na zajęciach
Rozpoznajemy bajki w grupie	– przypomina tytuły poznanych bajek, potrafi je wskazać w podręczniku	– stara się powiedzieć coś o bajce jako gatunku – przygotowuje odpowiedź do swojej części zadania, notuje spostrzeżenie	– przydziela zadania poszczególnym członkom grupy – prezentuje wyniki na forum klasy – mówi, jakie cechy ludzkie skrywają się pod maskami zwierząt	– przypomina wyznaczniki gatunkowe bajki – analizuje budowę dzieła	– formułuje dojrzałe wnioski dotyczące morału wyływającego z utworu
Przerwać wojny i kłótnie – zaczyna się olimpiada	– czyta tekst <i>Mitologii</i> ze zrozumieniem – potrafi powiedzieć kilka zdań na temat igrzysk w starożytnej Grecji – odpowiada na proste pytania związane z tekstem	– mówi, co wie o igrzyskach olimpijskich – formułuje pytania dotyczące tego, czego chciałby się dowiedzieć o olimpiadach	– stara się rozpoznać w tekście informacje ważne i nieistotne – porównuje tekst informacyjny z tekstem literackim	– opracowuje piramidę związaną z olimpiadą	– redaguje notatkę wskazującą cechy tekstu literackiego i informacyjnego
Kto otrzyma laur zwycięstwa? Smak zwycięstwa i chwały	– czyta ze zrozumieniem mit Jana Parandowskiego – przypomina, o czym był poprzednio	– przyporządkowuje informacje do faktów lub fikcji literackiej – wskazuje podobieństwa i różnice	– w tekście wyszukuje fragmenty mówiące o przeżyciach bohaterów, panującym nastroju – rozpoznaje	– wskazuje środki poetyckie użyte przez autora do opisu zawodników, biegu, atmosfery panującej na	– tłumaczy swoimi słowami, co to jest fikcja literacka

	omawiany tekst tego autora – próbuje porównywać oba fragmenty	między dwoma tekstami Jana Parandowskiego	podstawowe środki artystyczne w przeczytanym micie	stadionie	
Olimpiada, spartakiada. Analiza słowotwórcza wyrazu	– dopasowuje podane słowa do opisu ich znaczenia – łączy w pary wyrazy podstawowe i pochodne	– wskazuje wyrazy podstawowe i pochodne – wydziela w wyrazie pochodnym podstawę słowotwórczą i formant	– dzieli formanty na przedrostkowe i przyrostkowe, rozpoznaje formant zerowy	– tłumaczy, co to jest analiza słowotwórcza wyrazu – samodzielnie podaje przykłady do analizy słowotwórczej	– wskazuje formanty charakterystyczne dla nazw miejsc, zdrobnień, osób itp.
Trzy, dwa, jeden – start! Poetycki opis biegu	– czyta tekst poetycki ze zrozumieniem, mówi, o czym jest – liczy wersy i strofy	– dzieli wiersz na kolejne etapy biegu – stara się wskazać fragmenty, w których przedstawiono uczucia osoby mówiącej – sprawdza, czy układ sylab w zwrotkach się powtarza – rozpoznaje rymy żeńskie i męskie	– wskazuje uczucia i myśli podmiotu lirycznego – rozpoznaje przenośnie i objaśnia je – analizuje przyczyny dynamiczności w ostatnim wersie pierwszej zwrotki	– przypomina, co to jest przenośnia – wnioskuje, dzięki czemu autor zyskał dynamiczność w przedstawieniu sytuacji	– tłumaczy, co to jest monolog wewnętrzny
II Igrzyska Olimpijskie. Pisownia nazw imprez sportowych	– przygląda się olimpijskiej fladze, mówi, z czym mu się kojarzy – w różnych źródłach wyszukuje nazw olimpiad	– opisuje flagę olimpijską – poprawnie używa małej bądź wielkiej litery w omawianych nazwach	– analizuje nazwy własne i pospolite imprez sportowych – wyszukuje w słowniczku ortograficznym część dotyczącą omawianych zasad	– na podstawie analizy nazw imprez sportowych wnioskuje, które z nich piszemy wielką literą	– wnioskuje na temat poprawności zapisu wyszukanych nazw olimpiad
Idealny atleta na igrzyskach	– przypatruje się rzeźbie i zdjęciom, potrafi powiedzieć, co	– przypomina wiadomości o igrzyskach, zaznacza na	– porównuje współczesnych dyskoboli z tym	– mówi własnymi słowami, co to są ideały – zwraca uwagę na	– formułuje ciekawą wypowiedź związaną z przyczynami powstania

	<p>przedstawiają</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje opisywane elementy rzeźby na dziele 	<p>osi czasu okres, kiedy one się odbywały</p> <ul style="list-style-type: none"> – własnymi słowami opisuje rzeźbę 	<p>starożytnym</p> <ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat istnienia idealnych osób 	<p>charakterystyczne cechy rzeźby</p> <ul style="list-style-type: none"> – w bogaty językowo sposób opisuje dyskobola dłuta Myrona 	<p>słynnej rzeźby</p>
<p>Tytus na starożytnych igrzyskach</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta komiks oraz notatkę ze zrozumieniem – odpowiada na pytania związane z tekstem 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada treść komiksu – porównuje zachowanie Greków do współczesnych kibiców 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje elementy nawiązujące do starożytnych igrzysk i współczesnych osiągnięć – porównuje słownictwo greckich kibiców z tym używanym w XXI wieku 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje wypowiedź, w której podsumowuje tekst omawiany na zajęciach 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje na temat konwencji przedstawienia udziału Tytusa w igrzyskach
<p>Wystartowali, aby wygrać. Zdania złożone podrzędnie</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje orzeczenia i na tej podstawie rozpoznaje zdania złożone 	<ul style="list-style-type: none"> – łączy zdania pojedyncze w złożone, dobiera odpowiedni spójnik lub zaimek łączący zdania składowe – czyta ze zrozumieniem notatkę na temat zdań złożonych – wskazuje zdania nadrzędne i podrzędne 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, kiedy zdanie nazywamy złożonym – poprawnie uzupełnia zdania składowe w wypowiedzeniu złożonym – wstawia brakujące przecinki w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – układa wypowiedzenia złożone, w których można rozpoznawać zdania podrzędne i nadrzędne – przypomina wiadomości na temat interpunkcji zdania złożonego 	<ul style="list-style-type: none"> – biegle operuje wiadomościami i umiejętnościami z zakresu zdań złożonych
<p>Relacjonujemy bieg Asterixa. Wcielamy się w rolę komentatorów sportowych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta komiks ze zrozumieniem – redaguje kilka zdań na temat biegu Asterixa 	<ul style="list-style-type: none"> – zgodnie ze wskazówkami redaguje krótkie sprawozdanie z wydarzenia sportowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystuje podane słownictwo, wskazówki i redaguje relację z biegu uwzględniając opis atmosfery 	<ul style="list-style-type: none"> – wciela się w rolę komentatora sportowego i wygłasza dynamiczną relację na żywo 	<ul style="list-style-type: none"> – w sposób ciekawy relacjonuje bieg bohatera – wykorzystuje bogate słownictwo

			panującej wśród sportowców i widzów		
Niektórzy lubią się bać...	<ul style="list-style-type: none"> – podaje skojarzenia z kryminałami i thrillerami – bierze udział w pracach nad słuchowiskiem, dzieli zadania pośród członków grupy 	<ul style="list-style-type: none"> – uzupełnia schemat, ustalając kolejne zdarzenia i ich okoliczności – wskazuje odgłosy opisane we fragmencie 	<ul style="list-style-type: none"> – zwraca uwagę na to, w jaki sposób buduje się napięcie w utworze literackim – wymyśla, jak naśladować odgłosy w słuchowisku 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje, w jaki sposób dialogi mogą przyspieszać akcję – opracowuje tekst do słuchowiska radiowego 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, co to jest słuchowisko radiowe – kieruje pracą grupy
Bez skarbu ani rusz	<ul style="list-style-type: none"> – czyta komiks – wymienia bohaterów, miejsce zdarzeń, identyfikuje czarny charakter 	<ul style="list-style-type: none"> – podczas czytania tekstu zwraca uwagę na sensacyjne zdarzenia – opisuje świat przedstawiony we fragmencie – porównuje długość wypowiedzi w okienkach komiksu 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje wskazówki dla twórców filmu o poszukiwaczach skarbu – znajduje element zaskoczenia w historii – porównuje pozy, w których przedstawiono bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje sceny pod względem dynamiczności 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, dlaczego o komiksie można powiedzieć, że jest filmowy
Prasowe sprawozdanie ze zdarzenia. Rozpoznamy zdania złożone współrzędnie	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście zdania pojedyncze i złożone – tworzy zdania złożone, uwzględniając podane spójniki – redaguje kilka zdań na temat przerwy 	<ul style="list-style-type: none"> – zgodnie z podanym planem uzupełnia tekst sprawozdania z wybranej lekcji – wskazuje w tekście zdania złożone współrzędnie – opracowuje sprawozdanie z przerwy 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie uzupełnia tekst znakami interpunkcyjnymi 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie i twórczo redaguje sprawozdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli spójniki, zaimki na te łączące zdania złożone podrzędnie i współrzędnie

Jak sensacja, to i zagadka. Jaki powinien być prawdziwy detektyw?	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst ze zrozumieniem – podaje skojarzenia z wyrazem <i>detektyw</i> – mówi kilka zdań o głównym bohaterze 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy mapę myśli <i>detektyw</i> – charakteryzuje bohatera-detektywa, wyraża o nim opinię – udowadnia, że praca śledczego jest trudna 	<ul style="list-style-type: none"> – podczas czytania zwraca uwagę na cechy dobrego detektywa – mówi, jakie uczucia u czytelnika wywołują zagadki 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o wybranej zagadce rozwiązywanej przez znanego dochodzeniowca – zwraca uwagę na to, jak budowane jest napięcie wokół zagadek 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala, w jaki sposób zagadki rozwijają akcję we fragmencie utworu
Na planie filmu sensacyjnego	<ul style="list-style-type: none"> – włącza kamerę telefonu – obserwuje przez wyświetlacz kamery różne perspektywy – nazywa wybrane plany 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje przedstawione plany filmowe 	<ul style="list-style-type: none"> – mówi, w jaki sposób się kadruje, aby pokazać różne perspektywy 	<ul style="list-style-type: none"> – stara się sfilmować szybko upływający czas, omawia przedstawiony kadr 	<ul style="list-style-type: none"> – za pomocą kamery próbuje uchwycić napięcie i wahanie postaci
Głoski dźwięczne i bezdźwięczne	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje ćwiczenia usprawniające narządy mowy – obserwuje, w jaki sposób zachowują się struny głosowe podczas wymawiania różnych głosek; na tej podstawie próbuje rozróżnić głoski 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje litery oznaczające głoski dźwięczne i bezdźwięczne – do podanych słów dopisuje wyrazy pokrewne – tłumaczy znaczenie homonimów 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta wyrazy i zwraca uwagę na te same głoski wymawiane dźwięcznie i bezdźwięcznie – przypomina, co to jest głoska 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje ubezdźwięcznienia – przypomina, co to są wyrazy pokrewne 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina, co to są homonimy
Oglądamy film jako operatorzy	<ul style="list-style-type: none"> – próbuje wymienić poznane wcześniej plany filmowe – ogląda fragment filmu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i nazywa poszczególne plany – przeprowadza w grupach test wiedzy dotyczący omawianej tematyki 	<ul style="list-style-type: none"> – bardzo dokładnie analizuje plany przedstawione we fragmencie filmu – ustala, od czego zależy rodzaj kadrowania 	<ul style="list-style-type: none"> – porównuje scenę statyczną i dynamiczną, ustala, jak często zmieniają się ujęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – mówi, kim jest operator

Na klasowym planie filmowym	<ul style="list-style-type: none"> – czyta fragment lektury – pracuje w grupie – wybiera dźwięki, które zostaną umieszczone w filmie – przygotowuje rekwizyty 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli pracę pomiędzy członków grupy – wybiera kamerzystę, reżysera, aktorów, dekoratora, scenarzystę, dźwiękowca – liczy ilość występujących aktorów 	<ul style="list-style-type: none"> – współpracuje z innymi, pisząc scenopis 	<ul style="list-style-type: none"> – opracowuje teksty wypowiediane przez aktorów – na podstawie tekstu nagrywa kilka scen filmowych 	<ul style="list-style-type: none"> – wprowadza ostatnie poprawki do scenopisu, redaguje didaskalia
Kiedy marzenie o filmie staje się faktem	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje wyrazy związane z filmem w kolejności alfabetycznej – wymienia bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – opracowuje słownik filmowca – wskazuje w tekście opowiadania fragmenty związane z filmem – uzupełnia schemat podsumowujący utwór 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście informacje o premierze, opiniach widzów – wnioskuje, co pomogło bohaterowi w spełnieniu marzenia 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada swoje zdanie na temat wyjątkowości filmu Glusia 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje dojrzały wniosek mówiący o przestaniu utworu
Zazwyczaj był nieśmiały. Uczymy się charakteryzować postać	<ul style="list-style-type: none"> – czyta charakterystykę, na tej podstawie potrafi powiedzieć o bohaterze kilka zdań – przedstawia opisywanego protagonistę 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje fragmenty mówiące, że mamy do czynienia z charakterystyką postaci – opracowuje mapę myśli związaną z poznany bohaterem – redaguje krótką charakterystykę postaci, uwzględnia podane wskazówki 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje kompozycję opisu – wyszukuje fragmenty opisujące postać pośrednio i bezpośrednio – poprawnie redaguje tekst charakterystyki bohatera, graficznie wyodrębnia wstęp, rozwinięcie i zakończenie 	<ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje o cechach umysłowości postaci – redagując opis, stosuje bogate słownictwo 	<ul style="list-style-type: none"> – tłumaczy różnicę między charakterystyką pośrednią a bezpośrednią – twórczo podchodzi do redagowania tekstu

Czasem mówimy przez nos. Głoski ustne i nosowe	<ul style="list-style-type: none"> – starannie czyta wiersz – podkreśla wyrazy z głoskami <i>q</i> i <i>ę</i> – w wyrazach wskazuje litery oznaczające głoski ustne i nosowe 	<ul style="list-style-type: none"> – zwraca uwagę na różnicę w wymowie <i>q</i> i <i>ę</i> – podstawia nos pod lusterko i prowadzi obserwację podczas wymawiania różnych głosek 	<ul style="list-style-type: none"> – od wskazanych czasowników tworzy formy czasu teraźniejszego i przyszłego – tworzy formy B., N. i C. l. mn. podanych rzeczowników 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie podaje wyrazy i oznacza w nich głoski nosowe 	<ul style="list-style-type: none"> – biegle posługuje się wiadomościami zdobytymi na zajęciach
Uwaga, to się może źle skończyć. Poznajemy nowe bajki	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada historię przedstawioną w bajce de La Fontaine’a – stara się powiedzieć coś na temat narratora bajek 	<ul style="list-style-type: none"> – krótko omawia treść bajki Krasickiego – docieka, dlaczego narrator dzieli się życiową wiedzą z czytelnikiem 	<ul style="list-style-type: none"> – uzupełnia mapę myśli związaną z omawianym utworem de La Fontaine’a – wskazuje cechy gatunkowe bajki 	<ul style="list-style-type: none"> – zalicza utwór Krasickiego do bajek, wskazuje w nim cechy gatunkowe – ustala, kim jest narrator, jakie ma cechy 	<ul style="list-style-type: none"> – kończy powiedzenie <i>Miłe złego początku</i>, tłumaczy jego znaczenie – wyszukuje archaiczne formy wyrazów
Zamiast do szkoły – do zabawy. Jak może skończyć się chęć życia bez trudów?	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża swoje zdanie na temat krainy bez szkoły – czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia bohaterów fragmentu – wypowiada kilka zdań na temat Krainy Zabawek 	<ul style="list-style-type: none"> – podczas czytania zwraca uwagę na decyzje Pinokia i ich konsekwencje – opracowuje drzewo decyzji Pinokia – omawia poszczególnych bohaterów – opisuje i ocenia pociągające miejsce – przypomina, kim jest narrator 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje ślady narratora w tekście – formułuje wniosek wypływający z fragmentu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje fragmenty sygnalizujące niebezpieczeństwo czekające na bohatera w Krainie Zabawek – wskazuje w tekście słowa, które można nazwać głosem rozsądku 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje dojrzałą ocenę decyzji Pinokia
Chcemy chodzić do szkół i się uczyć	<ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje wyrazy z <i>u</i> i <i>ó</i> do podstawowych zasad ortograficznych 	<ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje wszystkie wyrazy z <i>u</i> i <i>ó</i> do odpowiedniej zasady ortograficznej 	<ul style="list-style-type: none"> – dwoma regułami uzasadnia pisownię podanych wyrazów z <i>ó</i> – wskazuje tematy i 	<ul style="list-style-type: none"> – tłumaczy różnicę między wyrazami pokrewnymi a bliskoznacznymi 	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina wiadomości z zakresu słowotwórstwa (wyraz podstawowy,

		<ul style="list-style-type: none"> – do wskazanych słów podaje wyrazy pokrewne uzasadniające pisownię ó – uzupełnia tabelę wyrazami podstawowymi, pochodnymi – stara się wskazać podstawę słowotwórczą i formant – podaje własne przykłady do wskazanych zasad ortograficznych 	<ul style="list-style-type: none"> formanty w wyrazach pochodnych – podaje wyrazy ilustrujące zasadę <i>-uje się nie kreskuje</i> 		<ul style="list-style-type: none"> pochodny, temat słowotwórczy, formant)
Czary także szkodzą	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst ze zrozumieniem, odpowiada na proste pytania związane z fragmentem – dzieli działania bohatera na pozytywne i negatywne 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli czary bohatera na działania pozytywne, złośliwe, niebezpieczne, szkodliwe – charakteryzuje chłopca – podaje elementy świata przedstawionego 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia czyny postaci – na podstawie fragmentu formułuje argumenty potwierdzające, że trudno jest być czarodziejem – przypatruje się zdaniom fragmentu 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje narrację tekstu – formułuje dojrzałą wypowiedź na temat działań bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje tekst i szuka elementów wspólnych z baśnią
Czasami trudno przyznać się do winy	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża swoje zdanie o tym, czy łatwo jest przyznać się do winy – odnajduje fragment opisujący konkretną sytuację 	<ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje zdarzenia fragmentu do określonych nagłówków – własnymi słowami opisuje zdarzenie 	<ul style="list-style-type: none"> – określa najtrudniejszy moment dla bohatera – w ciekawy sposób opisuje obecną sytuację w klasie 	<ul style="list-style-type: none"> – umieszcza na osi nastroju uczucia bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje językowego oddania dramatyzmu wydarzenia

	– w kilku zdaniach opisuje ją	przedstawione w tekście oraz to w klasie			
Czy taki sukces cieszy?	– odpowiada na proste pytania związane z treścią tekstu – wyraża swoje zdanie na temat ściągania	– odpowiada na pytania związane z postępowaniem Karolka – ocenia postępek bohatera – mówi, co śmieszy go w tekście – uczestniczy w rozmowie o problemie ściągania	– wskazuje komiczne zdarzenia, postaci, słowa – wypowiada się na temat oryginalności postępowania głównego bohatera	– ustala, dlaczego opowiadanie można podsumować znanym przysłowiem – mówi, dlaczego ściągający uczniowie oszukują samych siebie	– podczas rozmowy o problemie ściągania wypowiada się w uporządkowany, bogaty językowo sposób